

- c) ne sadržava nikakvu odredbu kojom bi se propisao ili odobrio prekid ili zastoj zastare zbog same činjenice da je agencija za zaštitu tržišnog natjecanja poduzela radnje u okviru istrage ili postupka koji se odnosi na povredu prava tržišnog natjecanja s kojom je povezana tužba za naknadu štete?
3. Mogu li se članak 9. stavak 1. Direktive i njezine ostale odredbe ili primjenjiva opća načela prava Europske unije tumačiti na način da im se protivi nacionalna odredba poput članka 623. portugalskog Zakona o parničnom postupku koja, primjenjujući se na činjenice nastale prije stupanja na snagu Direktive i prije datuma utvrđenog za njezino prenošenje, u okviru tužbe također podnesene prije potonjeg datuma:
- a) propisuje da konačna odluka donesena u upravnom postupku zbog povrede ne stvara učinke ni u kakvom parničnom postupku u kojem se raspravlja o pravnim odnosima koji ovise o počinjenju povrede? ili (ovisno o tumačenju)
- b) utvrđuje da ta konačna odluka donesena u upravnom postupku zbog povrede prema trećima predstavlja oborivu presumpciju u pogledu postojanja činjeničnih i pravnih pretpostavki sankcioniranja u svakom parničnom postupku u kojem se raspravlja o pravnim odnosima koji ovise o počinjenju povrede?
4. Mogu li se članak 9. stavak 1. i članak 10. stavci 2., 3. i 4. Direktive ili članak 288. treći stavak Ugovora o funkcioniranju Europske unije ili bilo koja druga odredba primarnog ili sekundarnog prava, sudska praksa ili primjenjiva opća načela prava Unije tumačiti na način da im se protivi primjena odredaba nacionalnog prava poput članka 498. stavka 1. Građanskog zakonika i članka 623. portugalskog Zakona o parničnom postupku koje, primjenjujući se na činjenice nastale prije objave, stupanja na snagu i datuma utvrđenog za prenošenje Direktive, u okviru tužbe također podnesene prije potonjeg datuma, ne uzimaju u obzir tekst ni cilj Direktive niti su usmjerene prema postizanju rezultata koji se njome žele postići?
5. Podredno, i samo u slučaju da Sud odgovori potvrdno na bilo koje od prethodnih pitanja, može li se članak 22. Direktive, kao i njezine ostale odredbe ili primjenjiva opća načela prava Europske unije tumačiti na način da im se protivi to da nacionalni sud u ovom slučaju primijeni članak 498. stavak 1. portugalskog Građanskog zakonika ili članak 623. portugalskog Zakona o parničnom postupku u verziji koja je trenutačno na snazi, ali tumačene i primijenjene tako da su u skladu s odredbama članka 10. Direktive?
6. U slučaju potvrdnog odgovora na 5. pitanje, može li se pojedinac pozvati na članak 22. Direktive protiv drugog pojedinca pred nacionalnim sudom u tužbi za naknadu štete nastale kao posljedica povrede prava tržišnog natjecanja?

⁽¹⁾ Direktiva 2014/104/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. studenoga 2014. o određenim pravilima kojima se uređuju postupci za naknadu štete prema nacionalnom pravu za kršenje odredaba prava tržišnog natjecanja država članica i Europske unije (SL 2014., L 349, str. 1.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 27. studenoga 2017. uputilo Vrhovno sodišče Republike Slovenije – E.G. protiv Republike Slovenije

(Predmet C-662/17)

(2018/C 032/22)

Jezik postupka: slovenski

Sud koji je uputio zahtjev

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: E.G.

Tuženik: Republika Slovenija

Prethodna pitanja

1. Treba li u skladu s člankom 46. [stavkom 2.] drugim podstavkom Direktive o postupcima II ⁽¹⁾, pravni interes tražitelja tumačiti na način da status supsidijarne zaštite ne pruža ista prava i koristi kao status izbjeglice ako, u skladu s nacionalnim propisima, stranci koji su ovlaštenici međunarodne zaštite uživaju ista prava i koristi uz jedinu razliku u pogledu određivanja trajanja i prestanka međunarodne zaštite, s obzirom na to da se izbjeglici status priznaje na neodređeno vrijeme, ali prestaje kad prestanu postojati razlozi zbog kojih je status priznat, dok se supsidijarna zaštita priznaje na određeno vrijeme i produljuje sve dok za nju postoje razlozi?
2. Treba li u skladu s člankom 46. [stavkom 2.] drugim podstavkom Direktive o postupcima II, pravni interes tražitelja tumačiti na način da status supsidijarne zaštite ne pruža ista prava i koristi kao status izbjeglice ako, u skladu s nacionalnim propisima, stranci koji su ovlaštenici međunarodne zaštite uživaju ista prava i koristi osim sporednih prava koja se temelje na tim pravima i koristima?
3. S obzirom na pojedinačni slučaj tražitelja, u skladu s konkretnim okolnostima koje se na njega odnose, je li nužno ocijeniti bi li priznavanje statusa izbjeglice tražitelju osiguralo više prava u odnosu na prava koja su mu pripala priznavanjem supsidijarne zaštite ili je, sve dok postoji pravni interes propisan člankom 46. [stavkom 2.] drugim podstavkom Direktive o postupcima II, dostatno zakonodavno uređenje kojim je uvedeno razlikovanje sporednih prava koja se temelje na pravima i koristima iz obaja oblika međunarodne zaštite?

⁽¹⁾ Direktiva 2013/32/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o zajedničkim postupcima za priznavanje i oduzimanje međunarodne zaštite (SL L 180, 29. 6. 2013., str. 60.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 12., str. 249.)

Žalba koju je 24. studenoga 2017. podnijela Europska središnja banka protiv rješenja Općeg suda (drugo vijeće) od 12. rujna 2017. u predmetu T-247/16: Fursin i dr. protiv Europske središnje banke

(Predmet C-663/17 P)

(2018/C 032/23)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Europska središnja banka (zastupnici: E. Koupepidou i C. Hernández Saseta, agenti, B. Schneider, *Rechtsanwalt*)

Druge stranke u postupku: Trasta Komercbanka AS, Ivan Fursin, Igors Buimisters, C & R Invest SIA, Figon Co. Ltd, GCK Holding Netherlands BV, Rikam Holding SA

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine pobijano rješenje u mjeri u kojoj je Opći sud utvrdio da su tužitelji dioničari imali pravni interes i aktivnu procesnu legitimaciju za podnošenje tužbe za poništenje sporne odluke pred Općim sudom (točka 2. pobijanog rješenja);
- donese konačnu meritornu odluku i odbaci kao nedopuštenu tužbu koju su podnijeli tužitelji dioničari; i
- naloži tužiteljima snošenje troškova.